

Nr 20.

Av herr **Ekman, Karl Johan**, om anslag till centralstyrelsen för Förbundet soldaternas vänner.

Vårt lands värnpliktiga ungdom måste efter försvarsfrågans lösning 1914 med betydligt utökad övningstid för alla truppslag och särskilt för infanteriet under större delen av utbildningsåret hava sitt hem i kasärnerna och får då försaka en stor del av vad ett gott hem har att bjuda dem. För att i någon mån ersätta detsamma och hos dem, som ej ägt förmånen av ett gott hem, väcka och underhålla goda och ädla uppsåt och känslor, har inom vårt land den så kallade soldatmissionen kommit till stånd. Denna missionsverksamhet uppbäres av frivilliga gåvor av därför huvudsakligen religiöst intresserade personer inom olika samhällsklasser och medlemmar av olika religiösa grupper. Dess gynnare och vänner hava allt från missionens begynnelse 1877 intill nuvarande tid låtit vid de olika vapenövningsplatserna uppföra s. k. soldathem — för närvarande icke mindre än 30 till antalet (därav några få i förhyrda lokaler) — där soldaten mötes av hemlik trevnad, erbjudes tillfälle till ett stilla, kamratligt umgänge, får skriva brev till eller råka besökande anhöriga och vänner, åhöra goda och väckande föredrag, berörande nykterhet, sedlighet och gudsfruktan, ävensom studera värdefulla böcker jämte annan litteratur, som kan bibringa och underhålla den moral och karaktärens fasthet, som äro oundgängliga krav på en god soldat och fosterlandsförvarare.

Sant är, och med tacksamhet må erkännas, att flera av nu uppräknade förmåner komma soldaten till del i de moderna kasärnernas trevliga och välordnade samlingsrum. Dock är det särskilt två synnerligen betydelsefulla förmåner dessa samlingsrum *ej kunna* erbjuda sina besökare. Inrymda, som de äro, i de militära etablisementen, medföra de städse känslan av tvång, bundenhet och kasärnliv; de kunna under inga förhållanden möta soldatens ofta mäktiga behov av ro, förståelse, försynthet,

hjärtlighet, personlighet; de bjuda honom icke något av det han just nu behöver, nämligen hem. Detta göra soldathemmen.

God moral hos soldaten är, som bekant, den förnämsta av de faktorer, som medverka till våra vapens framgång vid fäderneslandets försvar.

Intet bidrager kraftigare till skapandet och upprätthållandet av en god moral än en sann gudsfruktan. Detta — själva huvudmålet med soldathemsverksamheten — inrymmes av helt naturliga skäl icke på samma sätt uti kasärnernas samlingsrums erkännansvärt goda och viktiga uppgifter

Sedan några år tillbaka äro 23 av i vårt land befintliga 31 för soldatmissionen arbetande föreningar sammanslutna till det s. k. »Förbundet soldaternas vänner» i syfte att främja inbördes samförstånd och samarbete för det gemensamma målet, »soldaternas andliga och sedliga lyftning».

Förbundets »centralstyrelse» — med säte i Stockholm — utgöres för närvarande av Rappe, A. E., friherre, general, ordförande; Bernadotte, O., prins, vice ordförande; Dillner, B. H., överste, sekreterare; von Feilitzen, O., kommandör; von Holst, J. G., f. d. major; von Malmborg, C. A. F., f. d. major, samtliga boende i Stockholm. Ungerth, E., pastor inom svenska missionsförbundet, Örebro; Johansson, Viktor, soldathemsföreståndare i Jönköping (förut Skillingaryd); Hansson, C., spårvägsinspektör, Göteborg; Hammar, W., pastor inom baptistförbundet, Göteborg; Lagerqvist, K., fanjunkare vid Upplands infanteriregemente.

Centralstyrelsens arbete går ut på dels att genom utsändande av föredragshållare och genom utgivande av litteratur inom vårt land sprida kunskap om soldatmissionens betydelse för krigsmakt och folk, och dels att direkt befordra soldathemmens verksamhet genom anordnande av föredrag, anskaffande av föredragshållare, skriftspridning, bokutlåning m. m. — Det ekonomiska underlaget för allt detta har den utan någon som helst ersättning arbetande centralstyrelsen att söka uti frivilliga gåvor av för soldatmissionen intresserade medborgare landet runt. Givetvis är framgången av centralstyrelsens arbete i viss mån beroende av det ekonomiska understöd, som beredes densamma.

Då emellertid vinsten av arbetet kommer hela folket tillgodo, synes det vara rätt och billigt, att staten bidrager till vinstens ökande genom att i rimlig grad bidra till arbetets bedrivande, och synes med hänsyn till hittills vunnen erfarenhet rörande arbetets omfattning beloppet icke kunna sättas lägre än till 10,000 kronor.

Då enligt vad ovan framhållits soldathemsverksamheten och »Förbundets soldaternas vänner» centralstyrelsens arbete kommer hela krigsmakten och folket tillgodo, och detta efter försvarsfrågans nyligen skedda

lösning med ökad betydelse, och då det sålunda kan anses rätt och billigt, att denna hittills sedan många år helt och hållet med stöd av frivilliga gåvor bedrivna allt mer sig utvecklande verksamhet gives ett än bärkraftigare ekonomiskt underlag än vad som för närvarande kan förväntas vinnas på frivillighetens väg, hemställes vördsamt,

att riksdagen må för år 1916 bevilja ett anslag på tiotusen kronor åt centralstyrelsen för »Förbundet soldaternas vänner» att emot redovisning användas *dels* till att inom folket sprida kunskap om och sålunda uppväcka ett större allmänt intresse för stödandet av soldathemsverksamheten och *dels* till att direkt stödja nämnda soldathemsverksamhet genom anordnande av föredrag och annat mera, som kan gagna denna verksamhet.

Stockholm den 23 januari 1915.

K. J. Ekman.

Jönköping.

I motionen instämma:

Hugo Hammarskjöld.	Th. af Ekenstam.	August Bellinder.
Aaby Ericsson.	J. W. Spens.	C. H. von Mentzer.
K. J. A. Gustafsson.	Gust. Barthelson.	P. A. Forssman.
O. Bergqvist.	C. J. Beck-Friis.	Ch. Meurling.
Carl Boberg.	Ludvig Danström.	Wilhelm Gullberg.
Johan Östling.	Erik Jonsson.	Ernst Klefbeck.
Oskar Nylander.	Fabian De Geer.	Axel E. Fagerlin.
H. Hjärne.	B. E. Gelotte.	Ollas A. Ericsson.
Fritz Hallberg.	Alexander Hamilton.	P. Paulson.
Sam Clason.	Johan von Bahr.	Klas Malmberg.
Olaus Pettersson.	Gust. Eliasson.	J. A. Åkesson.

